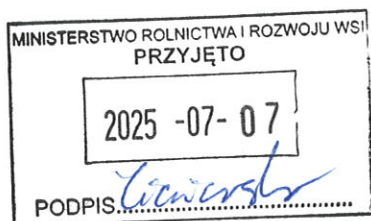

Warszawa, 7 lipca 2025 r.

Pan

Czesław Siekierski

Minister Rolnictwa

i Rozwoju Wsi

Szanowny Panie Ministrze,

Zwracamy się z pilnym apelem o natychmiastowe podjęcie działań interwencyjnych w związku z gwałtownie pogłębiającym się kryzysem na krajowym rynku cukru. Obecna sytuacja ekonomiczna, w której funkcjonują zarówno plantatorzy buraka cukrowego, jak i producenci cukru, stała się skrajnie trudna i realnie zagraża stabilności całego sektora. Grozi to poważnymi konsekwencjami społecznymi i gospodarczymi, w tym utratą tysięcy miejsc pracy, likwidacją cukrowni oraz trwałym uzależnieniem kraju od importu.

Według danych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w ciągu kilkunastu ostatnich miesięcy ceny cukru w Polsce spadły aż o blisko 40%. Na początku lutego 2024 roku ceny oscylowały wokół 800 euro za tonę (ok. 3 500 zł), podczas gdy w maju 2025 roku średnia cena wynosiła już zaledwie 500 euro za tonę (ok. 2 150 zł). Tak dramatyczny spadek – o 300 euro za tonę w zaledwie kilkanaście miesięcy – stawia pod znakiem zapytania rentowność produkcji cukru w Polsce i prowadzi do narastających napięć w całym łańcuchu dostaw.

Jednak najtrudniejsza sytuacja dotyka dziś plantatorów buraka cukrowego. Przy obecnych stawkach kontraktacyjnych – na poziomie 30–33,5 euro za tonę (ponad 30% niższych niż przed rokiem) – koszty produkcji zdecydowanie przewyższają przychody z uprawy. Plantatorzy stają w obliczu realnego zagrożenia stratami finansowymi, co w praktyce czyni dalsze prowadzenie upraw nieopłacalnym. Wysokie ceny nawozów, środków ochrony roślin, paliw, energii oraz coraz bardziej restrykcyjne wymogi środowiskowe wynikające z unijnych regulacji sprawiają, że marże zniknęły całkowicie, a gospodarstwa ponoszą coraz większe straty.

Dodatkowo sytuację pogarsza fakt, że ceny cukru w pozostałych krajach Unii Europejskiej są wyższe niż w Polsce, co stawia naszych producentów i plantatorów w wyjątkowo trudnej sytuacji konkurencyjnej. Coraz większa presja cenowa, spowodowana napływem taniego

cukru z zagranicy, w połączeniu z brakiem skutecznych instrumentów ochrony rynku, grozi trwałym zachwianiem i zapaścią sektora.

Bez szybkiej i zdecydowanej reakcji państwa grozi nam masowe wycofywanie się plantatorów z uprawy buraka cukrowego, ograniczenie przerobu w cukrowniach, a w konsekwencji – trwałe zamykanie zakładów. Polska może w krótkim czasie stracić znaczną część swojego potencjału w tej branży, co będzie oznaczać nie tylko pogłębienie kryzysu w rolnictwie, ale także ryzyko utraty bezpieczeństwa żywnościowego oraz dalsze uzależnienie kraju od importu.

Sektor cukru w Polsce potrzebuje natychmiastowych działań doraźnych, ale przede wszystkim – trwałych i systemowych rozwiązań, które przywrócą opłacalność upraw, zapewnią konkurencyjność i odporność na gwałtowne wahania cen. Jest to kluczowe w kontekście globalnych napięć gospodarczych i koniecznej transformacji rolnictwa w kierunku zrównoważonym.

W związku z powyższym apelujemy o pilne podjęcie działań stabilizujących sytuację na rynku cukru, w tym:

- przeprowadzenie wnikliwej analizy mechanizmów cenowych na rynku krajowym i oceny ich wpływu na konkurencyjność,
- stworzenie skutecznych narzędzi wsparcia dla plantatorów, zwłaszcza w okresach głębokich spadków cen,
- wdrożenie instrumentów ograniczających praktyki destabilizujące rynek,
- oraz wprowadzenie rozwiązań chroniących przed niekontrolowanym napływem taniego cukru z krajów trzecich.

Deklarujemy pełną gotowość do współpracy z Ministerstwem oraz innymi instytucjami w celu wypracowania skutecznych i trwałych rozwiązań, które pozwolą ocalić ten strategiczny sektor polskiego rolnictwa i przemysłu spożywczego.

Z poważaniem,

Krzysztof Nykiel

Prezes Zarządu Głównego